

Erezia cititorului avizat

Costel Zăgan

Nici n-apuc bine să mă trezesc Și
cât timp cafeaua îmi dă în foc Intru
în poezia rămasă întredeschisă de
la ultima insomnie Când brusc zori
le îşi încep marea invazie Mă retrag
în următorul poem pierdut De frica
paraziților nu mai deschid gura
Lăsând lucrurile să se întrupeze
doar în scris Cine citește va înțelege
Cine nu va învăța cel puțin să tacă
Tristețea
însă nu mai aude niciun lătrat
Cucurigu

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ